

பதேதிக்கு ஆறுவயதாகிறது. பாடசாலகைக்குப்போகிறாள். அங்கு ஆங்கில மொழிக்கல்வி. இதுதவிர வாராந்தம் மலேமும் மின்று இடங்களில் படிக் கவும் பயிற்சிக்கும் சலெக்கிறாள்.

அவரை: தமிழ்ப்பள்ளி, நீ ச்சல் பயிற்சி, பரதநாட்டிய பயிற்சி. அனதைத்துக்கும் உற்சாகமாக சன்றோ வருகிறாள். குடியுரிமை அவுஸ்திரலியாவில். அதனால் ஆங்கில மொழிக்கல்வி. தாய்மொழி தமிழ்., தமிழை மறந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக பற்றோரின்கூட்டாயத்தில் வாராந்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மலெப்பனில் இயங்கும் தமிழ்ப்பள்ளிக்கு சலெக்கிறாள்.

இங்கு பிள்ளைகளுக்கு நீ ச்சலும் தரிந்திருக்கவேண்டும். அவள் சலெல்லும் பிரதான பாடசாலையில் விளையாட்டு, தகேப்பயிற்சியுடன் நீ ந்தவும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இதுதவிர வீட்டிலிருந்தும் பிரதிசனிக்கிழமை தோறும் வறூ ஒரு இடத்தில் அவள் தகப்பன், அதுதான் எனது மருமகன் நீ ச்சல் பயிற்சிக்கு அழைத்துச் சலெக்கிறார்

எனது மகளின் அதாவது எனது பதேதியின் தாயின் இந்திய சிநகேதி ஒருத்தியின் மகளும் நடன பயிற்சிக்கு சலெவதையார் தது எனது பதேதியும் அங்கு சலெல விரும்பினாள்.

நடனத்தில் இருக்கும் ஆர்வத்தகைகாட்டிலும் தாயின் சிநகேதியின் மகளுடன் வார விடமுறையில் நடனம் ஆடவதற்கு பதேதிக்கு ஆர்வம் அதிகம்.

இவ்வளவுக்கும் மத்தியில் பிரதிவளெளிதோறும் மகள் வீட்டுக்குச் சலெல்லும் போது எனது மனவையும் உடன் வருவதால், பதேதியுடன் கொஞ்சி சிரித்து மகிழ்ந்து அவனுடன் பொழுதை போக்குவோம்.

ஓவ்வொரு வளெளிக்கிழமை காலையும் சரியாக எட்டு மணிக்கு பதேதியிடமிருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்துவிடும். எனது மகள், தனது கதைத் தொலைபேசியில் **Appa** என்ற பெயருடன் எனது கதைத் தொலைபேசி இலக்கங்களை பதிவுசெய்து வதை திருக்கிறாள்.

அதனால், பதேதியால் எளிதில் என்னுடன் தொடர்புகொள்ள முடிகிறது. அவளிடம் ஒரு ஐபேடும் இருக்கிறது. அதனுடன் அவள் பொழுதகை கழிப்பது தொடர்பாகத்தான், அவளுக்கு தாய், தகப்பனாக்கும் இடையில் சச்சரவுகளும் வரும்.

நான் அங்கு நிற்கும் போது இச்சச்சரவு வந்தால், எனது செல்லத்தை நாடி பதேதி உச்சத்திற்குச் செல்வாள். ஒருநாள் ஐபேட் விவகாரத்தினால், முப்பத்திரண்டு வயதான தாய்க்கும் (மகளுக்கும்) ஆறுவயதான மகளுக்கும் (பதேதிக்கும்) பெரிய வாகனவாதம் வந்துவிட்டது.

எனது மகள், பதேதியின் வசமிருந்த ஐபேடை இழுத்துப்பறித்துச் சென்று எங்களோடு ஒளித்துவதைத் தாள். பதேதி அழுது புரண்டாள்.

ஓடிச்சென்று அவளைத் தக்கிக்கண்ணீர் ரதத்துடன்து, திறைறினனே. அவளை ஆறுதல்படுத்துவதற்காக எனது மகளை ஏசினனே. அதனால் உற்சாகமடந்த பதேதி, தாத்தா உங்கட Daughter ஐ Bin இலே போடும் எனறாளே பார்க்கலாம், எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம். சில நிமிடங்களில் தாய், அவளுக்கு பிடித்தமான சீஸ்துண்டங்களகை கொடுத்து சமாதானமாகிவிட்டாள்.

நானும் மனவியும் அங்கு நிற்கும் வளைகளில் எமக்கும் ஏதும் சச்சரவு வந்தால், இடையில் புகுந்து சமாதான நீதிவான் வலையும் பார்க்கும் செல்லப்பதேதி அவள். அவளது மழலகை குரலை நினைத்து நினைத்து ரசிப்போம்.

தமிழும் ஆங்கிலமும் சரளமாக பசும் பதேதி, திடீர் ரென்று ஒருநாள் மாலையில் என்னை தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டாள்.

அந்தநேரம் எனது மகள், தனது வலை முடிந்து பதேதியை பாடசாலையால் அழைத்துவந்திருக்கும் வளை எனபதை புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

“தாத்தா ஓங்களோட அம்மாபசேவணும். புறவா நான் பசேவனே.” என்றாள். பிறகு எனபதை தான் அவள் தனது மழலையில் புறவா என்கிறாள். பாருங்க எனபதை பாங்க

என்பாள் .

“ அப்பா, உங்கட சலெல்லப்பதே திகக்கு ஸ்கூலில் ஒரு வீட்டு வலேலை கொடுத்து இருக்கிறாங்க. அவள் சில களேவிகள் கடைபாள். அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவணேட்டும். உங்கள் பதிலை அவள் தனது கொப்பியில் எழுதுவாள். ஓகே, சரியா....? தாத் தாவுடன் பசேங்க.”

மகளின் கதைத் தொலைபசே பதேத்தியிடம் கமைறியது.

“ தாத் தா, Some Questions...? “

“ ஓகே சலெல்லம்... களேங்க...”

“ தாத் தா நீங்கள் உங்கட ஸ்கூலுக்கு எப்படி போனீங்கள்? “

“ நடந்து போனனே. “

“ ஓகே. பொறுங்க எழுதிட்டு கடைகிறன். ஓகே எழுதிட்டன். தாத் தா, உங்கட Favourite விளையாட்டு என்ன..? “

“ கிரிக்கட். “

“ ஓகே. உங்கட வீட்டில் ரிவி இருந்திச்சா...? “

“ இல்லையம்மா. நான் பபிக்கும் காலத்தில் எங்கட நாட்டுக்கு ரிவி வரவில்லை. “

“ ஓகே. தாத் தா.. ரீவி இரிந்திச்சா... இல்லையாதான் களேவி தாத் தா... ஓகே. “

சரிதான் அவளது களேவிக்கு மாத் திரம்தான் பதில் சொல்லவணேட்டும் என என்னை சூதாரித்துக்கொண்டனே.

“ ஓகே தாத் தா. தாங்ஸ்.”

“ அவ்வளவுதானா Questions...? “

“ யஸெ தாத் தா. தஙேஸ். கமிங் வளெளிக்கிழமை ஈவினிங் வாரீங்கதானே...? “

“ ஓ யஸெ வருவனே. “

“ வரோனும். பிளீஸ். அம்மாவும் அப்பாவும் விசிட்டிங் போறாங்க. நீங்களும் பாட்டியும் தான் என்னோட இருக்கோனும். எனக்கு கதை சொல்லோனும். ஓகே. “ எனச் சொன்னவள், கதைத் தொலைபசேயை துண்டிக்கும் முன்னர் ஆங்கிலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளினால் உருகிப்போனனே.

“ I miss You Thaatha. “

பதே திக் கு உறுதிமொழி வழங்கியவாறு அந்த வளெளிக் கிழமலை மாலையில் வழக்கம்போன்று நபற்றி எழுபத்தியைந்து கிலோ மீற்றர் தபரம் ரயிலில் பயணித்து மகள் வசிக்கும் ஊருக்குப்போனோம்.

மகள் ரயில் நிலையத்திற்கு அழைத்துச்செல்ல காரில் வந்திருந்தாள். காரின் பின் ஆசனத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆசனத்தில் பதே தி இரூந்தாள்.

என்னையும் மனவியையும் கண்டதும் அவளது முகத்தில் குதபகலம் மலர்ந்தது. ரயில் பயணம் எப்படி? என்று மனவியைப்பார்த்து வழக்கமான களே விகளூடன் உரையாடலைத் தொடங்கினாள்.

மனவை அவள் அருகில் அமர்ந்து தனது ஆசனத்தின் பில்டை பிணைத்தாள். முன் ஆசனத்தில் மகளின் அருகிலிருந்த நான் சீ ட் பில்டை அணிய மறந்துவிட்டேன். மகளின் காரில் சீ ட் பில்ட் அணியாததற்கான எச்சரிக்கை சமிக்ஞை ஒலி எழுந்தது.

“தாத்தா சீ ட் பில்டை போடாங்க. இல்லாட்டி, புறவூ அம்மாதான் ஃபனை கட்டோனும் தாத்தா.”

“வெரி சொறி அம்மா. போடாறன்.” சீ ட் பில்டை அணிந்ததும் மகள் காரை எடுத்துள்ளாள்.

“வெரி குட் தாத்தா.”

அன்று மாலையையாங்கிவரும் வளையையில் தாயும் தகப்பனும் வளையே புறப்பட்டாச்சென்றதும், தாலகை காட்சியில் நான் மாலையே நேசசெய்தியை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மனவை அவளுக்கு சிற்றுண்டி செய்து கொடுத்தாள்.

அதனை ஒரு சிறிய தட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு வந்த பதே தி என்னருகில் அமர்ந்தாள். அவளது மறறும் ஒரு கரத்தில் அவளது பாடசாலையிற் சிக்கொப்பி. தனது கைவண்ணத்தில் ஒரு தாத்தாவையும் பதே தியையும் அதன் ஒருபக்கத்தில் வரநை திருந்தாள்.

அதன் அருகில் என்னுடன் நடத்திய உரையாடலை களே வி – பதிலாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தாள். ஆசிரியை Very good என்று எழுதி சான்றிதழ் கொடுத்து தது பதே திக் கு பெருமிதம்.

அவளது தலையை தடவி, உச்சிமனோந்தேன். தாலகை காட்சியில் செய்தி ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

“தாத்தா, உங்க ட் ரீ லங்காவில் ரீ வி இல்லையா...?”

“நான் பதிக் கிறபோது இல்லையம்மா.”

“ஓங்கட்ட காரும் இல்லையா...?”

“இல்லையம்மா.”

“ ிரீ லங்காவில் காரும் இல்லையா..? “

“ இருந்திச்சி. எங்களிடத்தான் இல்லை. “

“ ஸ்கூலுக்கு நடந்தாபோனீ ங்க....? உங்கட கால் நோவூச்சுதா...தாத்தா..? “

சடாரனெ ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி, எனது கால்களைத் தடவி “ பாவம் தாத்தா” என்றாள்.

எனது கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

சுதாரித்துக்கொண்டு அவளைத் தூக்கி மடியில் அமர்த்தி கொஞ்சினேன்.

“ நானும் நடந்துதான் போனேன். பாட்டியும் உங்கட அம்மாவும் அப்பாவும் ிரீ லங்காவில் நடந்துதான் ஸ்கூல் போனாங்க. நடக்கிறது நல்ல Exercise தானே சலெம்மம். “

“ தாத்தா, அங்கே நீ ங்க ஸ்வமிங் கிளாஸ் போகல்லையா..? “

“ இல்லையம்மா. “

“ ஏன்...? “

“ அங்கே, இங்க இருக்கிறது போல நான் பிடிக்கும் போது இருக்கவில்லை அதுதான். “

“ உங்களுக்கு எது பிடிக்கும் ிரீ லங்காவா..? அலுஸ்திரேலியாவா...? “

“ எனக்கு இரண்டும் பிடிக்கும். எங்கட Mother Land. பிடிக்கும் தானே...? “

“ தாத்தா, எனக்கு Mother Land அலுஸ்திரேலியா. ஓங்களுக்கு ிரீ லங்கா. என்னடோட டான்ஸிங் கிளாஸ் வரும் தஷேனாட அப்பா அம்மாவுக்கு பாக்கிஸ்தான். ஸ்வமிங் கிளாஸ் வரும் மெடியின் அப்பா அம்மாவுக்கு இத்தலி. என்னடோட கிளாஸ் ல பிடிக்கும் அகமட்டின் அப்பா அம்மாவுக்கு லபெனான். தமிழ் ஸ்கூலுக்கு வரும் சரணயாட அப்பா அம்மாவுக்கு இந்தியா. வெறி நைஸ் என்ன தாத்தா...?! “

எல்லா நாட்டினிரும் பரஸ்பரம் புரிந்துகொண்டு வாழும் பல்தசீய கலாசார நாட்டில் புகலிடம் பெற்றிருக்கும் எனக்கு, இரண்டு மொழிகள் பசேம் இனங்கள் வாழும் தாய்நாட்டில் ஏன் புரிந்துணர்வு இல்லாமல் போனது என்ற ஏக்கம் வந்தது.

சிறுண்பியை சாப்பிட்டு முடித்ததும், வெறும் தட்டத்தை எனக்கு காண்பித்த பதேதி, “ தாத்தா Finished.” என்றாள்.

எங்கள் தாயகத்தில் முடிவுக்கு வருவதற்கு இன்னும் பல பிரச்சினைகள் இருப்பதாக மனதிற்கு பட்டது.

00000000 : 000000000000 000000000000

Written by - மூருகபதி

Wednesday, 20 May 2020 08:04 - Last Updated Wednesday, 20 May 2020 08:12

letchumananm@gmail.com